

Sygn. akt II AKa 311/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 czerwca 2022 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA – Dorota Radlińska /spr./

Sędziowie: SA – Przemysław Filipkowski

SO /del./ – Anna Nowakowska

Protokolant: st. sekr. sąd . Katarzyna Rucińska

przy udziale Prokuratora Michała Machniaka

po rozpoznaniu w dniu 26.05.2022 r.

sprawy

1. B. M. ur.(...) we L. s. N. i N.,

oskarżonego z art.55 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego Warszawa- Praga w Warszawie z dnia 22.12.2020r.

sygn. akt VK 10/20

I. Zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

I. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 311/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Okręgowego Warszawa- Praga w Warszawie z dnia 22 grudnia 2020 roku, sygn. akt V K 10/20 .

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

<u>2.1.1. Fakty uznane za udowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			Nie dotyczy – Sąd II instancji nie przeprowadzał postępowania dowodowego		
<u>2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione</u>					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

<u>2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów</u>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
1.	<p>Apelacja obrońcy – zarzuty:</p> <p>1. obraży przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 kpk, art. 4 kpk, w zw. z art. 410 kpk, art. 5§2 k.k. w zw. z art. 4 k.p.k. art. 424§1 pkt 1 i 2 i §2 k.p.k.</p> <p>2. błędu w ustaleniach faktycznych;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy nie zasługiwała na uwzględnienie.</p> <p>W punkcie pierwszym apelacji obrońca zarzucił Sądowi I instancji, że podczas procedowania w przedmiotowej sprawie dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie sprawstwa</p>		

oskarżonego. Zdaniem obrońcy, oskarżony nie obejmował swoim zamiarem przywozu z Hiszpanii środków odurzających, które wskazane zostały w zarzucie. W kolejnych punktach apelacji / od 2 do 5/ skarżący podnosił, iż Sąd Okręgowy dopuścił się obrazy / szczególnie wskazanych w apelacji/ przepisów procedury karnej, która to obraza miała wpływ na treść zapadłego orzeczenia poprzez fakt, że doprowadziła do błędnych ustaleń faktycznych. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, żaden z podniesionych zarzutów nie był zasadny. Poza sporem w przedmiotowej sprawie pozostawał fakt, że pojazd, którym oskarżony podróżował i powrócił z Hiszpanii wyposażony był w schowek, w którym przywiezione zostały na teren RP środki odurzające w postaci ziela konopi. Oskarżony nie kwestionował także faktu, że to on prowadził pojazd, w którym ukryte były środki odurzające. Przyjęta przez oskarżonego linia obrony sprowadzała się do braku wiedzy i świadomości co do tego, że owe środki w pojeździe, którym podróżował znajdowały się. Także wywiedziona na jego korzyść apelacja koncentrowała się właśnie wokół tego zagadnienia. W punkcie 1 apelacji obrońca wprost podnosił, że element ustalenia faktycznego, który odnosił się do świadomości oskarżonego był błędny. Stanowisko to, zdaniem Sądu Apelacyjnego nie zasługiwało

na aprobatę. Słusznie bowiem na podstawie szeregu okoliczności towarzyszących Sąd I instancji ustalił, iż oskarżony miał pełną świadomość o ukrytych środkach odurzających w samochodzie, którym podróżował. Słusznie w tym zakresie Sąd Okręgowy ustalenia oparł na zeznaniach D. K. i zgromadzonym materiale operacyjnym. Wnioski, jakie należało wyciągnąć z tego materiału w oparciu o zasady logicznego rozumowania, jak też doświadczenia życiowego były jednoznaczne i przesądzały o świadomości oskarżonego co do ukrytego w samochodzie, którym podróżował bagażu w postaci środków odurzających. Elementem dopełniającym prawidłowość ustaleń, których dokonał Sąd Okręgowy było zachowanie oskarżonego podczas interwencji policjantów. Gdyby faktycznie oskarżony jak twierdzi nie miał świadomości, iż w pojeździe, którym przyjechał z Hiszpanii ukryte są środki odurzające, to jego ucieczka byłaby zupełnie nieuzasadniona. To właśnie zachowanie oskarżonego podczas wspomnianej interwencji policjantów w sposób nie budzący żadnej wątpliwości potwierdziło, iż miał on pełną wiedzę co do tego jaki ukryty bagaż znajduje się w samochodzie, którym przybył z Hiszpanii. Mało tego, to właśnie zachowanie oskarżonego świadczyło także o jego udziale a zarazem

świadomości udziału w dokonywaniu czynu zabronionego.

W punkcie drugim apelacji obrońca zarzucił, iż Sąd I instancji dokonał dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonego. Niezasadność tego zarzutu jawi się jako oczywista. Słusznie bowiem uznał Sąd I instancji wyjaśnienia oskarżonego jako przyjętą przez niego linię obrony w zakresie, w jakim nie przyznawał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu. Analiza całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i ocena ustalonych faktów przez pryzmat zasad logicznego rozumowania prowadzić musiała do zgoła odmiennych ustaleń, od faktów podawanych przez oskarżonego. Z tych powodów ocenę wyjaśnień oskarżonego, której dokonał Sąd I instancji uznać należało za swobodną a nie dowolną, jak podnosił obrońca.

W punkcie trzecim apelacji obrońca wskazywał na okoliczności, które zdaniem jego nie zostały wyjaśnione a zatem nie wzięte pod uwagę podczas wyrokowania w przedmiotowej sprawie. Pierwsza ze wskazanych okoliczności nie mogła mieć większego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Nie ulega wątpliwości bowiem, że środki odurzające w ukrytym schowku w samochodzie zostały tam umieszczone. Bez znaczenia jest fakt kto

je tam umieścił. Materiał dowodowy, tj. jego ocena z uwzględnieniem zasad logicznego rozumowania nie pozostawiał wątpliwości, że oskarżony wiedział, iż środki te się tam znajdują i uczestniczył w ich przywozie na teren RP. Jednocześnie wskazać należy, iż drugi z podniesionych zarzutów w ramach punktu trzeciego apelacji wobec powyższego uznać należało za bezzasadny. Pozostałe okoliczności wskazane w ramach zarzutu z punktu 3 apelacji nie mogły mieć większego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Z punktu widzenia przypisanego oskarżonemu czynu nie miało znaczenia jakie wynagrodzenie oskarżony otrzymał za udział w przestępczej działalności, kto przystosował samochód do tego przedsięwzięcia, jak też czy oskarżony podczas całego pobytu w Hiszpanii korzystał z przedmiotowego samochodu. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwolił jednoznacznie ustalić zachowanie oskarżonego w kontekście wypełnienia znamion czynu przestępczego, który został mu przypisany. Wskazywane przez obrońcę tzw. okoliczności towarzyszące mogły mieć jedynie pośrednie znaczenie dla sprawy.

Zarzut czwarty apelacji dotyczył obrazy art. 5§2 k.p.k., której zdaniem obrońcy miał się dopuścić Sąd I instancji. Wobec argumentów podniesionych

powyżej stwierdzić należy, iż także ten zarzut nie był zasadny. Wbrew bowiem twierdzeniom obrońcy, zachowania oskarżonego na poszczególnych etapach popełnianego przestępstwa, nie wyłączając także jego końcowej fazy, tj. ucieczki oskarżonego wobec interwencji policjantów wskazują, że miał on pełną świadomość i wiedzę odnośnie przewożonego bagażu. Stąd też nie mogło być mowy o konieczności zastosowania wobec oskarżonego instytucji z art. 5§2 k.p.k. W przedmiotowej sprawie nie pojawiły się wątpliwości, które nie zostałyby usunięte przy zastosowaniu zasad logicznego rozumowania. Logika ustalonych faktów słusznie doprowadziła Sąd Okręgowy do przypisania oskarżonemu popełnienie zarzuconego mu aktem oskarżenia czynu.

Zarzut wskazany w punkcie 5 apelacji odnosił się zasadniczo do sporządzonego uzasadnienia poddając je krytyce. Z uwagi na brzmienie art. 455a k.p.k. zarzut ten uznać należało za nieistotny. Nawet wadliwe i nieprofesjonalne uzasadnienie, sporządzone niezgodnie z treścią art. 424 k.p.k. nie może stanowić podstawy do uchylecia wyroku.

Reasumując jeszcze raz wskazać należy, iż żaden z podniesionych przez obrońcę zarzutów nie okazał się zasadny, stąd też apelacja

nie mogła doprowadzić do wzruszenia wyroku Sądu I instancji.	
Wnioski	
o uchylenie sprawy do ponownego rozpoznania, bądź o zmianę	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Wobec uznania w całości zarzutów apelacyjnych za niezasadne- także wnioski uznać należało w całości za niezasadne .	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Nie wystąpiły.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Nie dotyczy.	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
<u>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok w zaskarżonej części.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

Wobec nie uwzględnienia apelacji.	
<u>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</u>	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

<u>5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</u>		
<u>5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</u>		
1.1.	Nie dotyczy	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
Nie dotyczy		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
Nie dotyczy		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia	
Nie dotyczy	
<u>5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania</u>	
Nie dotyczy	
<u>5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
	Brak
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2. 2.	Zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

7. PODPIS
Dorota Radlińska Przemysław Filipkowski Anna Nowakowska

<u>1.3 Granice zaskarżenia</u>	
Wpisać kolejny numer załącznika 1	

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Orzeczenie Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 22 XII 2020 r., sygn. akt V K 10/20		
<u>1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	#w całości		
#w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2 Podniesione zarzuty</u>			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo		

	błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
<u>1.4. Wnioski</u>		
#	uchylenie	# zmiana